

če so mu tudi izprva prošnjo odbili, napósled so se mu venderle udali in mu privolili vsaj nekaj terjavščine. Vlastelini in graščinski imetniki so naložili te vsote svojim podložnikom, ki so morali napósled plačati vsó naklado. Zató so bili nakladni deleži precèj visoki: zemljáki in polzemljáki so plačevali po 10, 14 in 20 goldinarjev.¹⁾

(Dalje prihodnjič).

Móžu vzórniku.

(Pesniku * * * za dan 19. sušca leta 1891.)

Smotri njega solnénočisti,
Blágo sléharo teženje,
Delo njemu je življenje,
Vedno mož ostane isti.

Mnogo videl móž po sveti,
Tebe njih spoznal sem diko,
Duši svoji vértal sliko,
Ki se mi spopolni z leti.
Velik pósel je — živeti.
Kdor vrší ga brez zavisti,
Brez sebičja — mož je tisti;
S srcem um — glasilo zmage,
Njemu vse so misli blage,
Smotri njega solnénočisti.

Volje trdne sklep železni
Zlè ovire v prah razdeva;
Ž njim vzajemno mílo seva
V dušo móžu svit ljubezni;
Tuj mu dih je strastij jezni.
Vsako vzórno koprnenje,
Hrana njega je poštenje,
Čustva tajna in očita,
Vsa so v móži plemenita,
Blágo sléharo teženje.

Sklep najskromnejši — resnica
Dela dá mu pólje širo; —
Če sreč je móžu mirno,
Kaj mu ljudska govorica!
Zadovoljnost mu družica,
Sreče drag izvòr — trpljenje,
Delo — vztrajno hrepenenje,
Dókler v grob ga zémlje črne
Smrt napósled ne zagrne —
Delo njemu je življenje.

Kakor solnce, ki prisije
Svètlo v jutru od izhoda,
Z nébnega na večer svoda
Svètlo se za góro skrije:
Dókler truden ne počije,
Mož takó v kreposti čisti,
Záse ne lovčé koristi,
Kar je vzgojil v krepki duši,
Nikdar v pódlosti ne ruši —
Vedno mož ostane isti!

Stébor.

¹⁾ X., na str. 139.; XI., na str. 143.